

henviser til den, men holde os til de klare, dybe Søer, omgivne af disse vidunderlig høje Banke. Vi skulle dog ikke alene benytte disse Søer af Skjønhedshensyn, men ogsaa stole paa, at Folk, der boe i Silkeborg og Egnene deromkring, ville kunne finde stor Tilfredsstillelse ved at sende deres Varer ad disse Søer, en Tilfredsstillelse, som langt vil overgaae Glæden over en Stump Jernbane til den ene Mølle; thi om et Jernbaneanlæg lige til Silkeborg haaber jeg ikke, at der vil blive Tale, før Silkeborg har udviklet sig til saa stor en Plads, at den kan være berettiget til at faae en saadan. Jeg kan saaledes ikke troe Andet, end at det høie Thing vil blive ved den Beslutning, det engang har taget, og som iforveien er godkjendt af Regjeringen, idet den høitærede Indenrigsminister har sagt, at han med Tilfredshed vilde modtage den, og jeg haaber derfor, at Fleertallet af de ærede Medlemmer vil være enigt om at stemme mod alle de Endrings- og Underendringsforslag, som ere stillede til denne Behandling.

J. A. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Antsker), og flere med ham, har udtalt, at han især følte sig tiltrukket af det, som blev vedtaget ved anden Behandling, af Hensyn til, hvad der er lovet. Jeg vil dog bede ham om ikke at lade sig genere af det Hensyn; thi den nugjældende Lov er jo derved aldeles fraveget, saa at den ærede Rigsdagsmand gjerne kan kaste de Hensyn overbord, hvorvel det er noget seent først at gjøre det nu. Jeg skal ikke komme tilbage til den tidligere omtalte Overenskomst, som den ærede daværende Indenrigsminister kaldte en Overenskomst mellem to kontraherende Parter, men skal henholde mig til, hvad jeg udtalte ved første Behandling. Kun skal jeg sige, at denne Sags Historie har gjort, at jeg meget beklager, at jeg i sin Tid indlob mig paa at bidrage Mit til at faae Loven igjennem, og satte Lid til, hvad der blev tilfagt fra Regjeringens Side, da jeg nu seer, at det ikke holder Stik, og at man ikke har anseet sig som

bunden ved, hvad man dengang satte i Pant. Jeg tør, efter hvad der nu er passeret, dog maaskee haabe, at jeg for Fremtiden vil blive fritaget for Bebrejdelserne for at være mistænksom; den jydsk Jernbanesags Historie vil, mener jeg, fritage mig derfor. — Hvad de foreliggende Forslag angaaer, da ere de mig ligegyldige; jeg skal ikke stemme for eller mod noget af dem. Vi ere nu komne ind paa en Veie, hvor vi ikke ville blive staaende; vi ville faae Loven for igjen. Bliver Ministerens Forslag under Nr. 1 ikke vedtaget, saa indbringes det atter næste Gang, og bliver det vedtaget, saa antager jeg, at han eller en anden Minister indbringer Forslag om, at Sidebanen til Silkeborg skal falde bort; altsaa, hvorledes det end gaaer, bringes Sagen for igjen, om ikke af den nuværende, saa af en tilkommende Indenrigsminister. Saalænge Banen ikke ligger fuldt færdig, troer jeg ikke, at vi komme til No med, at vi skulde være færdige med den Slags Love. Det, hvorom der altsaa efter min Mening nu er Spørgsmaal, er: Hvorledes skal Loven foreligge næste Gang, den her behandles? Og det er mig ligegyldigt, da jeg skal stemme mod enhver ny Lov, som fremkommer, hvilket er det Æneste, der kan bringe til No og Hvile i denne Sag. Foretrækker man Uro istedetfor Hvile og har man en Fornøielse af bestandig at behandle den jydsk Jernbanesag, skal man vedtage Lovforslaget i hvilken som helst Skikkelse; men jeg hender ikke den Fremgangsmaade. Jeg skal altsaa holde paa den nu bestaaende Lov, som den engang er vedtaget, overladende til Ministeren at fortolke den paa den Maade, som han troster sig til at forsvare — skjøndt jeg ikke troer, at hans Fortolkning er den, som de „kontraherende Parter“ forudsatte — men til en ny Lov vil jeg ikke give min Stemme.

Sfcherning: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte, kun med den Forskjel, at jeg ikke saameget som han har været narret